KOMISSION ASETUS (EY) N:o 956/97,

annettu 29 päivänä toukokuuta 1997,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä parsajalostealalla sovellettavien erityistoimenpiteiden osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 [1] ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklassa vahvistetaan erityistoimenpiteitä niille tuotteille, joilla on suuri alueellinen tai paikkakunnallinen merkitys, ja joihin erityisesti kohdistuu voimakasta kansainvälistä kilpailua; jalostettavaksi tarkoitettu valkoinen parsa täyttää nämä perusteet; tämän lisäksi mainitun artiklan 3 kohdassa säädetään, että jalostettavaksi tarkoitetulle parsalle myönnetään kiinteä hehtaarituki erityistoimenpiteiden käyttöön ottamisen helpottamiseksi; tämän vuoksi on tarpeen säätää näiden säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,

tehokkuuden varmistamiseksi olisi toteutettava toimenpiteitä alan kilpailukyvyn parantamiseksi edustavien yhdistysten ehdottamien ja toteuttamien ohjelmien avulla; nämä yhdistykset koostuvat tuottajaorganisaatioista ja jalostajayhdistyksistä, joiden edustavuus määritetään sekä suhteessa niiden tuotantoalueeseen että yhteisön tuotantoon,

alan asettamien vaatimusten vuoksi yhteisön rahoitukselle olisi säädettävä kaksi erillistä prosenttiosuutta rahoitettavan toimenpiteen luonteen perusteella sekä kaksi enimmäismäärää yhteisön rahoitukselle yhdistetyn edustavuuden perusteella; näiden enimmäismäärien määrittämisen helpottamiseksi olisi täsmennettävä, että määrä lasketaan suhteessa edustavien yhdistysten tuotannon arvoon kolmivuotiskautena 1994 – 1996,

moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi määritettävä ne tiedot ja velvoitteet, joiden on sisällyttävä erityistoimenpideohjelmiin, sekä ne toimenpiteet, joita niihin ei saa sisältyä, hyväksymiseen tarvittava määräaika jäsenvaltiokohtaisesti sekä menettely niiden mahdollisille muutoksille,

olisi otettava käyttöön yhtenäinen ennakkomaksujärjestelmä, joka koostuu tarkoituksenmukaisesta vakuudesta ja puolivuosittain maksettavista eristä, jotka voivat olla enintään 85 prosenttia rahoitusosuuden määrästä, sekä täsmennettävä, että vakuus vapautetaan, kun taloudellisen tuen loppumäärä on maksettu; yhdistysten toimintaa olisi seurattava säännöllisin väliajoin annettavilla kertomuksilla,

edustaville yhdistyksille annetun suuren vastuun huomioon ottaen olisi määritettävä ankarat valvontaa koskevat menettelyt ja rikkomuksille varoittavat seuraamukset,

kiinteän hehtaarituen keskittämiseksi viljelyaloille, joihin tällä hetkellä kohdistuu voimakasta kansainvälistä kilpailua, hehtaarituki rajoitetaan viimeistään vuonna 1996 istutetuille, jalostettavaksi tarkoitetun valkoisen parsan viljelyyn erikoistuneille viljelyaloille, joiden tuotos ylittää säädetyn vähimmäismäärän ja joilla on jalostajan kanssa tehty sopimus,

olisi säädettävä järjestelmästä, johon kuuluu yksi ainoa, seuraavina vuosina viljelyilmoituksilla vahvistettava tukihakemus, koska tuki myönnetään kolmeksi vuodeksi; tukea maksetaan enintään 9 000 hehtaarin pinta-alalle, ja tämän rajoituksen noudattamiseksi olisi säädettävä, että komissiolle tiedotetaan tukea hakeneista viljelyaloista sekä kyseisen enimmäispinta-alan ylittyessä siihen sovellettavan vähennyskertoimen vahvistamisesta,

tehokkuussyistä olisi määritettävä kiinteä hehtaarituenjärjestelmä jalostajien valvonnan menettelyistä sekä rikkomuksille varoittavista seuraamuksista, ja

hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

[1] EYVL N:o L 297, 21.11.1996, s. 29

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Erityistoimenpideohjelmat

1 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) 'edustavalla yhdistyksellä' asemasta riippumatta kaikkia sellaisia yhdistyksiä,

— joihin kuuluvat toisaalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 (1) 11 ja 13 artiklassa tarkoitetut tuottajaorganisaatiot ja/tai saman asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tuottajaorganisaatioiden liitot ja/tai mainitun asetuksen 14 artiklassa tarkoitetut esihyväksytyt tuottajien ryhmittymät ja toisaalta jäsenvaltion hyväksymät jalostajien yhdistykset,

— jotka edustavat vähintään kolmannesta jalostettavaksi tarkoitetun ja tuotantoalueella jalostetun valkoisen parsan tuotannosta ja vähintään 15 prosenttia yhteisön tuotannosta;

b) 'erityistoimenpideohjelmilla' 4—6-vuotisia ohjelmia, jotka edustavien yhdistysten on esitettävä ennen 30 päivää kesäkuuta 1998 asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden perusteella;

c) 'kaupan pidetyn tuotannon arvolla' edustavaan yhdistykseen kuuluvien tuottajaorganisaatioiden jäseninä olevien tuottajien vuosina 1994, 1995 ja 1996 jalostettavaksi toimittaman valkoisen parsan vuosittaista keskiarvoa.

2 artikla

Yhteisö rahoittaa asetuksen (EY) N:o 2201/96 ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti toteutettujen erityistoimenpiteiden osalta enintään 60 prosenttia asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvista, ohjelmaan perustuvista tosiasiallisista menoista ja 40 prosenttia muista mainitun artiklan 1 kohdan c ja e alakohdassa tarkoitetuista toimista.

Ohjelman koko soveltamisaikana kokonaisrahoitus voi olla enintään 25 prosenttia 1 artiklan mukaisesta kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Edustavan yhdistyksen osalta, jonka osuus on vähintään 50 prosenttia yhteisön tuotannosta, kyseinen prosenttiosuus korotetaan 35 prosentiksi.

3 artikla

1. Erityistoimenpideohjelma koskee erityisesti yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa esitettyä tointa. Siihen on sisällyttävä sellaisia seikkoja, joilla voidaan soveltamisen päätyttyä varmistaa tuotteen kilpailukyvyn paraneminen.

2. Erityistoimenpideohjelmassa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) ohjelman toteuttamiseksi yhdistäytyneiden järjestöjen nimi ja osoite; todisteet yhdistyksen edustavuudesta 1 artiklan a alakohdan mukaisesti ja sitoumus ilmoittaa edustavuuteen vaikuttavista muutoksista; yhdistäytyneiden järjestöjen viimeisin toimintakertomus ja tarvittaessa yhdistyksen säännöt ja/tai työjärjestys; erityistoimenpideohjelman esittämisestä ja toteuttamisesta vastuussa olevan henkilön nimeäminen;

b) sen kesto;

c) lähtötilanteen kuvaus erityisesti tuotannon, jalostuksen ja välineistön osalta;

d) ohjelman tavoitteet ottaen huomioon tuotanto- ja markkinanäkymät; ohjelmaan kuuluvien määrien ilmoittaminen;

e) tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavat toimet ja keinot;

f) rahoitukselliset näkökohdat; kaupan pidetyn tuotannon arvo ja arvio yhteisön rahoitusosuudesta; toimia koskeva talousarvio ja toteuttamisaikataulu.

3. Erityistoimenpideohjelmaan ei saa sisältyä:

a) hallinnollisia menoja ja asioiden hoidosta johtuvia menoja, lukuun ottamatta ohjelman toteuttamiseen liittyviä menoja;

b) yhteisön ulkopuolella tuotettuja raaka-aineita tai lopputuotteita, jotka eivät liity edustavaan yhdistykseen kuuluvien osapuolten toimialaan;

c) tulon- ja hinnanlisiä;

d) toimia, jotka voivat aiheuttaa vääristyneitä kilpailun edellytyksiä edustavaan yhdistykseen kuuluvien yhdistyneiden järjestöjen muussa taloudellisessa toiminnassa; suoraan tai välillisesti kyseisten järjestöjen muuta taloudellista toimintaa hyödyttävät toimet tai toimenpiteet suhteessa siihen, miten parsa-ala niitä käyttää.

(1) EYVL N:o L 297, 21.11.1996, s. 1

4. Erityistoimenpideohjelma voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siihen liittyy

a) edustavan yhdistyksen kirjallinen sitoumus noudattaa asetuksen (EY) N:o 2201/96 ja tämän asetuksen säännöksiä sekä, ettei sen yhteisön tämän asetuksen nojalla rahoittamia toimenpiteitä ja/tai toimia suoraan tai välillisesti rahoiteta kaksinkertaisesti yhteisöstä tai kansallisesti;

b) todiste siitä, että siinä jäsenvaltiossa, jossa edustavalla yhdistyksellä on kotipaikka, on avattu yksinomaan erityistoimenpideohjelman toteuttamiseen liittyvään rahaliikenteeseen tarkoitettu pankkitili.

4 artikla

1. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tehtävä päätös erityistoimenpideohjelmasta kolmen kuukauden kuluessa täydellisten asiakirjojen toimittamisesta.

2. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on varmistettava:

a) kaikin asianmukaisin keinoin, mukaan lukien paikan päällä tehtävät tarkastukset, että 3 artiklan 2 kohdan a, c ja f alakohdan mukaisesti annetut tiedot pitävät paikkansa;

b) ohjelman tavoitteiden yhteensoveltuvuus asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan 1 kohdan säännösten kanssa;

c) ohjelman olevan taloudellisesti yhtenäinen, teknisesti korkealaatuinen, sekä arvioiden ja rahoitussuunnitelman perusteltuja kuin myös, että toteutus on suunniteltu.

3. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tapauskohtaisesti:

a) hyväksyttävä ohjelma, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan ja tämän luvun säännöksiä;

b) vaadittava ohjelmaan muutoksia. Ainoastaan ohjelma, johon vaaditut muutokset on tehty, voidaan hyväksyä;

c) hylättävä ohjelma.

Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava asianomaiselle edustavalle yhdistykselle päätöksenä. Sen on toimitettava komissiolle yhteenveto hyväksytyistä ohjelmista.

5 artikla

1. Hyväksytyn erityistoimenpideohjelman menot voivat poiketa jokaisen toimen osalta 20 prosenttia, jos kokonaismenojen määrä ei ylity; ohjelman toteuttamisen edellytyksenä on se, että ohjelman muutosvaatimukset on esitetty 2 kohdan mukaisesti, silloin kun menot kokonaisuudessaan poikkeavat yli 5 prosenttia ohjelman arvioiduista menoista.

2. Edustavat yhdistykset voivat hakea erityistoimenpideohjelmaan muutoksia vuosittain ja viimeistään 2 kuukautta ennen kuin ohjelmien hyväksymisestä on kulunut vuosi.

Muutosten perusteella ohjelman kestoa voidaan pidentää vuodella.

Muutosvaatimuksiin on liitettävä kaikki todisteet.

Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös ohjelman muuttamista koskevan hakemuksen osalta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun esitetyt todisteet on tutkittu ja 4 artiklan 2 kohdassa esitetyin perustein.

6 artikla

1. Edustava yhdistys voi hakea ennakkoa ainoastaan kerran sen jälkeen, kun erityistoimenpideohjelma on hyväksytty.

Ennakko voi olla enintään 30 prosenttia yhteisön rahoitusosuuden arviosta.

Ennakon maksamisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, joka vastaa 110 prosenttia kyseisestä ennakosta.

2. Vakuus annetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2220/85 [1] säädettyjen edellytysten mukaisesti. Se vapautetaan 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun loppumäärän maksamisen yhteydessä.

Asetuksen (EY) N:o 2200/85 20 artiklan mukaisesti ensisijaisena vaatimuksena on erityistoimenpideohjelmaan sisältyvien tekojen suorittaminen noudattaen tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa esitettyjä sitoumuksia.

Jos ensisijaista vaatimusta ei noudateta tai 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja sitoumuksia vakavasti rikotaan, vakuus pidätetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2201/96 25 artiklan mukaisesti asetettavien muiden seuraamusten soveltamista.

7 artikla

1. Yhteisön rahoitusosuus ohjelmasta koostuu puolivuosittain maksettavista eristä ja loppumäärän maksamisesta.

Puolivuosittain maksettavat erät maksetaan hakemuksen perusteella, johon on liitetty tositteet tosiasiallisista menoista ja välikertomus ohjelman toteuttamisesta.

[1] EYVL N:o L 205, 3.8.1985, s. 5

Kyseiset maksut voivat olla enintään 85 prosenttia ohjelmaa koskevan yhteisön rahoitusosuuden arviosta ottaen huomioon 2 artiklassa tarkoitetut rajoitukset. Hakemus ensimmäisestä puolivuosittain maksettavasta erästä jätetään kuusi kuukautta ohjelman hyväksymisen jälkeen.

2. Hakemus loppumäärästä jätetään toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle neljän kuukauden kuluessa erityistoimenpideohjelman päättymisestä. Siihen on liitettävä todisteet:

a) ohjelman tosiasiallisista menoista ja oman rahoituksen maksamisesta ja alkuperästä;

b) ohjelman toteuttamisesta esittämällä loppukertomus, johon on liitetty tarvittaessa erikoistuneen elimen avulla laadittu arviointikertomus. Tutkimuksessa on varmistettava ohjelman tavoitteiden toteutuminen ja tarvittaessa ehdotettava uusia toimenpiteitä tai uusia suuntaviivoja.

3. Toimivaltainen kansallinen viranomainen maksaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut maksut 30 päivän kuluessa 1 kohdan toisen alakohdan mukaisen hakemuksen tai 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen loppumäärästä. Se voi kuitenkin lykätä maksamista, jos se katsoo tarvitsevansa täydentäviä tarkastuksia.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä edustaviksi yhdistyksiksi yhdistyneiden organisaatioiden tarkastuksia, jotta varmistetaan yhteisön rahoitusosuuden maksamisen edellytysten noudattaminen.

2. Tarkastusten on koskettava vuosittain merkittävää otosta maksua koskevista hakemuksista. Kyseisen otoksen on edustettava vähintään 10 prosenttia edustavista yhdistyksistä ja 30 prosenttia yhteisön kokonaisrahoitusosuudesta.

Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä säännönvastaisuuksia yhdellä alueella tai osalla siitä, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lisätarkastuksia kyseisenä vuonna ja lisättävä seuraavana vuonna tarkastettavien hakemusten määrää tämän alueen tai alueen osan osalta.

3. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on määritettävä edustavat yhdistykset, joita tarkastukset koskevat, erityisesti riskianalyysin perusteella, joissa on otettava huomioon:

a) yhteisön rahoitusosuuden määrät;

b) ohjelmien kehitys verrattuna edelliseen vuoteen;

c) aikaisempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot:

d) muut tekijät, jotka jäsenvaltio määrittelee.

9 artikla

1. Edunsaajan on maksettava takaisin oikeudettomaksi maksetut määrät kaksinkertaisina, lisättynä maksamisen ja edunsaajan suorittaman takaisinmaksun väliseltä ajalta lasketulla korolla, jos 8 artiklan mukaisesti suoritetussa tarkastuksessa ilmenee, että:

a) tosiasialliset menot ovat pienemmät kuin hakemuksessa loppumäärästä ilmoitetut määrät;

b) edustavan yhdistyksen omaa rahoitusosuutta ei ole maksettu;

c) erityistoimenpideohjelma on toteutettu tavalla, joka ei ole yhteensopiva asianomaisen jäsenvaltion hyväksymiselle asettamien edellytysten kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

Koron määrä on se voimassa oleva korko, jota Euroopan rahapoliittinen instituutti soveltaa *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistavissa ecuina tehdyissä toimissaan oikeudettoman maksun suoritusajankohtana korotettuna sen määrä kolmella prosenttiyksiköllä.

2. Jos tosiasiallisesti maksetun rahoitusosuuden ja maksettavan määrän välinen erotus on enemmän kuin 20 prosenttia, joka olisi maksettava rahoitusosuudesta, edunsaajan on maksettava takaisin yhteisön rahoitusosuus kokonaisuudessaan lisättynä 1 kohdassa tarkoitetulla korolla.

3. Takaisin perityt määrät ja korot suoritetaan maksajana toimivalle toimivaltaiselle elimelle ja vähennetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta rahoitettavista menoista.

4. Jos tahallisesti tai vakavan huolimattomuuden vuoksi tehdään väärä ilmoitus, asianomaisella edustavalla yhdistyksellä ei enää ole oikeutta yhteisön rahoitusosuuteen.

5. Edellä 1 – 4 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden asetuksen (EY) N:o 2201/96 25 artiklan mukaisesti asetettavien seuraamusten soveltamista.

II LUKU

Kiinteä tuki

10 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kiinteä tuki myönnetään vuosiksi 1997, 1998 ja 1999 kaikille viljelyaloille, joilla kasvatetaan CN-koodiin ex 2005 60 00 kuuluviksi tuotteiksi jalostettavaksi tarkoitettua valkoista parsaa sillä edellytyksellä, että:

a) parsa on istutettu viimeistään vuonna 1996 tai uusien viljelmien osalta, jos niillä korvataan samalla viljelmällä kolmena viime vuonna olleet viljelmät;

b) parsan tuotos on vähintään 2 500 kiloa hehtaaria kohden, lukuun ottamatta ensimmäisenä vuonna istutettua parsaa;

c) parsasta on tehty jalostajan kanssa vähintään d alakohdassa tarkoitettuja määriä koskeva toimitussopimus, joka kattaa edellä tarkoitetun kolmen vuoden ajanjakson ja johon sisältyy jalostajan suostumus kiinteän tuen maksamisen edellytyksenä oleviin tarkastuksiin;

d) vähintään 90 prosenttia tuotetun valkoisen parsan määrästä toimitetaan jalostajalle ja jalostetaan.

11 artikla

1. Yksi ainoa hakemus kolmivuotisesta kiinteästä tuesta jätetään viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 1997 jäsenvaltion sille alueelle nimeämälle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa viljelyalat sijaitsevat.

Siinä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) viljelyalat, joille kiinteää tukea haetaan sekä niiden kiinteistörekisterinumerot;

b) vuonna 1997 korjatut määrät;

c) todisteet 10 artiklassa tarkoitettujen edellytysten noudattamisesta.

2. Vuosien 1998 ja 1999 osalta 1 kohdan toisessa alakohdassa esitetyt tiedot ajanmukaistetaan viimeistään 31 päivänä heinäkuuta tehtävällä viljelyilmoituksella.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 15 päivänä syyskuuta 1997 komissiolle viljelyala, jolle kiinteää tukea haetaan.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille yhteisössä tehtyjen tukihakemusten kokonaispinta-alan ja, jos asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan 3 kohdassa esitetty enimmäispinta-ala ylittyy, vahvistaa kussakin hakemuksessa hyväksyttävän pinta-alan vähennyskertoimen, jotta tukikelpoinen kokonaispinta-ala pysyy edellä tarkoitetulla enimmäistasolla.

Vuodeksi 1997 jäsenvaltion on maksettava tuki yhden kuukauden kuluessa ilmoituksen antamisesta tai tarvittaessa toisessa kohdassa tarkoitetun kertoimen julkaisemispäivästä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.* Vuosien 1998 ja 1999 osalta tuki maksetaan ennen 30 päivää syyskuuta.

13 artikla

Jäsenvaltion tarkastusten on koskettava merkittävää otosta tukihakemuksista tai tarvittaessa jätetyistä viljelyilmoituksista ja kyseinen otos määritellään ottaen huomioon viljelmien keskipinta-ala, jalostettavaksi tarkoitetun valkoisen parsan viljelyalat ja niiden maantieteellinen jakautuminen.

Kyseisen otoksen on edustettava vähintään 10:tä prosenttia tukihakemuksista tai tarvittaessa viljelyilmoituksista ja 30:tä prosenttia kiinteä tuen kokonaismäärästä. Jos ilmenee huomattava määrä säännönvastaisuuksia, prosenttiosuuksia korotetaan kyseisenä vuonna vastaavasti 15 ja 40 prosentilla.

Kun tukihakemus tai tarvittaessa viljelyilmoitus on valittu tarkastettavaksi, asiakirjojen perusteellisen tarkastuksen lisäksi viljelmä tarkastetaan paikan päällä ja tarvittaessa mitataan asianmukaiset pinta-alat ja tarkastetaan erityisesti jalostajan asiaan liittyvä kirjanpito.

Jos tilan viljelyalalla viljellään tuoreena kaupan pidettäväksi tarkoitettua parsaa, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 10 artiklan d alakohdan säännöksiä noudatetaan.

14 artikla

1. Jos 13 artiklan mukaisessa tarkastuksessa ilmenee, että hakemus tai tarvittaessa viljelyilmoitus ja siihen liittyvät todisteet ovat vilpillisiä, edunsaajan on maksettava takaisin oikeudettomasti maksetut määrät kaksinkertaisina, lisättynä maksamisen ja edunsaajan suorittaman takaisinmaksun väliseltä ajalta lasketulla korolla. Asianomaiset tuottaja ja jalostaja eivät enää ole oikeutettuja asetuksen (EY) N:o 2201/96 10 artiklan mukaiseen yhteisön rahoitukseen.

Koron määrä on se voimassa oleva korko, jota Euroopan rahapoliittinen instituutti soveltaa *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistavissa ecuina tehdyissä toimissaan oikeudettoman maksun suorittamisajankohtana korotettuna kolmella prosenttiyksiköllä.

2. Jos tosiasiallisesti maksetun rahoitusosuuden ja sen määrän, joka olisi maksettava välinen erotus on enemmän kuin 20 prosenttia maksettavasta rahoitusosuudesta, edunsaajan on maksettava takaisin yhteisön rahoitusosuus kokonaisuudessaan lisättynä 1 kohdassa tarkoitetulla korolla.

3. Takaisin perityt määrät ja korot suoritetaan maksajana toimivalle toimivaltaiselle elimelle ja vähennetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta rahoitettavista menoista.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita asetuksen (EY) N:o 2201/96 25 artiklan mukaisesti asetettavien seuraamusten soveltamista.

III LUKU

Loppusäännökset

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen